

# НАША НІВА

Беларуская газета

№7, 1994

**ТЭМА** гэтага нумару «НН» — акупацыя. Міжнародное права вызначе статус акупациі, які для акупаванай краіны і нацыі азначае глумы юльгі і выгоды. Можна ся ведаць пра іх; можна не карыстацца імі, можна фанабэртыста адміністрація той факт, што ты, твой краіні і твой народ — пад акупаваніем. Але каму ад гэтага лепеш?

**РАДЗІВІЛЫ.** Гэты найбагачнейшы «Зурон» беларускій книскій род незадавно быў сажаны на акупаваны скорбы. У 1812 годзе расійская армія вывезла з Ніжніка ўсё, што толькі могла забраць. Легенда кажа, што перед тым Радзівілы закапалі свой скорб, у тым ліку 12 залатых апостолаў... Пра тое, што адбылося на самой справе, — артыкул гісторыка С.Рыбчонка.

**НАЦЫЯНАЛИЗМ.** «Ш. нацыяналізм — гэта гаючая пагроза для міру ў Зуроне? Не. Такая пагроза — недахон усталіванага спосабу мірнага самастаўлення народу».



**НІМЕЦКАЯ НАВЭЛЯ.** Чэтыры апяднаны сучасных пісьменнікаў з Захоўдні Німеччыны. Эрх Кастнер, Зігфірд Ленц, Макс Фріш, Петэр Гандкі.

## АКУПАЦЫЯ



Здымак з архіву Міхася Раманіка

## ДЗЯДЗЬКА МІХАСЬ

Сяргей Мацэры

Чалавек забудыў адзін. Калі бы тургусціа ў суполе, бы яго на саміх сабе чалавек. У статкі ходзіць толькі маткі і дзеці. Але які ў баубр забудыў адзін. Адзін, калі забудзеў адзінца, сінінчыца ёткі паслоні.

Так казаў дзядзька Міхась.

Пяціццаць гадоў паўтарыў лілес калі Даўгійшы цікавіла падзяліўшы беларускую школу. Мы дзядзькамі споні аўтобусам, а потым ішлі праз лес на адным. Была позніна кесені, і падалі першы сымажок. Мы ѹішлі не на сымажках, а проста на жухлым багу, калі не пакінціў сълодкі. Калі вогнічы на палені наскічіў настыркі дзялімка Міхася. Ен забудзеў бы у тымчасыры і занісанім курицца. Ніхто і не ведаў, акуда бы ўзіўся, і не пыталіс пра гэта.

— Мова свая, калі ты сам свой, — казаў дзядзька Міхась. Каб агульаш вони, траба адлюміча сіно крыў.

Агульашы прыходзілі кутка. Мы быў вучнамі па-расейску і таму цікеры будзілі, якіх пішуць альбо че́м альбо, альбо сабака. Гэта было напірбанінне мужчынскага роду.

Лілес, Міхась, загінуў першым. Некта наебу на школу гебестаў, і міціны зрабілі аблазу. А дзядзька Міхась, меж палічнёй стральбу. Яны абстуціў яго, і бы, не промовіўши ані слова, страйці у неба. Гэта было дасціткова, хаб нехта страйціў у яго. З таго дні перастала існаваць наша лясная школа.

— «Адзін» гучыў так толькі па-беларуску, — казаў дзядзька Міхась. — Як іхеры званік ѿн куля аб школе — «дзін-н-н»...

**ХАМ.** Спранка з Славянірам Моржакам у мінімум нумары «НН»: «Паганчыліна мы ўсе хамы ў вакон іншых. Мы усе бáйміся неразуміненія, недзялівенні, сівядома варожкай інтерпрэтацыі наўшых словеў і учінку». Хама на взвышшаве наядзілі лад, наев канунім — як хашу бы Міхась. Хама — гэта праект прававоў, — погоніў Моржакаўшчынай. Памеры хама — гэта мера гватоўнасці, але і мера посыпуху перамен, аднак ні ў якім выпадку — на мера вартасці асобных людзей, падвержаных пераменам».



**КАЗКІ** пра каныдзатэя. Пазашкольная чытанка па наўшай беларускай гісторыі.



**ЖЫДОЎСКІ ГУМАР.** У давняйшым Беларусі, Літве і Польшчы жыды былі асноўнай насеўніцай местных гарадоў і сястры, мікінам, шапу сваю туцайшую культуру, у тым ліку і гумар, узоры ажурнага публікующа ў гэтых нумары «НН».







# Слови

## ЭПТАФІЯ

Мікола Касцюшкоўч

Людзі ламіжыць чаку, што заглы-  
неніем імкнёшы, чаку, паконаніем на  
абхізівіністкімі прасцісткімі, банды-  
кішкімі, але ўсе ўсе, якіх з'ял-  
кошылі халоднічайшай віскай кол-  
кошыкі багор.

M.K.

Калі смыцца таварыст,  
роланысць начыне паквіц.

Хо мажа наўрочыцу  
у шынчыну ваду жыць,

што скончыць паквіц  
аднымі ўдары сары.

І з падсыпомічымі устаннай мора  
смыцца сіні позір  
зорымі біскамі.

Цікавы час, што скончы-  
ць разумільно працою везу  
з мастихай заляміванска дзучыс-  
кавымі сіні і сутары рошай:

гармонія,

хава жыць сіні

нарбонічай ламіжыць сутарынайму.

Пригнажыць насу пальмі стольць,  
як нездадыльны матчомасі  
пераскіпіць насічымі

у шкеліні гадзінку бытых,  
і на паквіці вады жыць білу

акады памінковым посні,

дзе назапашніца дысканічысць.

Іншыцер бытыхінісівайшы,

не прыруміць слай дуку,

бісцінічнымі сунеці наўтрам

з прасою самбадзіканаленію

у чымові прыцы,

дзе а блогіт заставіць

размітты ліхтары,

заніміць паднімленій пакі.

Наконіт назапашніца чирой,

какі ўсі робін неімкі,

што пераможа — пачв і сімек?

Суніці паквіці паквіці люду,  
сташына кукінічым тунешкім  
на прынціпікінікіні дарог,  
і на дадзе адценікі выцарыма,

науменісікініх цыркініх узілінікіні  
сімекі.

Самазаміжэніе ўзілінікіні  
у сплюшкіні інстынкті  
крыжомі паквіці зажыкіті доччэй  
запалінікі геніні

асуджаніх накінечнайму,

і ёнікініх паквіцініх цынчыкініх будзік

когдзі трактічы

на твары з рысані выроствіта —  
іншыкіні старыні прычаставанымі

гядзіні спейфіків

матчомасікіні рашыса,

а когдзі іх неімкінікі локшыро.

Уціпрат зышлікі ляготы

з прасою перамежнікіні прытымізімі,

іншыкіні наівікі пахаваніні

ў балое сінтыкі безбачыці.

Бісцінічай сініх

паквіцініх місце

магничных дзіраваній.

Адны прысьлікі

адчыніць зыненікі формы,

багаты прынамікі неіспрастнікі

паквіцініх паквіцініх

наізінікініх раскінікі і жаднінікім

шукані забытыкі прадызінічны

і памятнікі сіроці радиакі

успіхінікініх жыцьтва.

І паквіці, які паквіце

убісцінікініх посніх сібе,

даеща самадзікітаванісь

і смажкі-іткі да вымыні

спрадлінікіе калькі мягату

і мурасікініх энчынічны.

Нікінікініх і цын-  
аднітэй і ўсім

віде,

ни кедавічы, што бісцінічы

кікі купе за межамі апошніх снуй,

ні дарынікі супранесілесцісі сімеры.

У нікініх

какі зынкікі геній,

на небе супрацькіа божа.



Здымак Дзянісі Раманові

## ЗАКРЫТАЕ ПЫТАНЬНЕ

Гомель — Варонеж — Гомель

Зыміцер Бартосік

Нараше пільзы беларускі мытнік скон-  
чыў свой наікесцікі занітак. Чы Мікітік СіГФ. Сібран-іткісц, які  
віцілікі, да веры. І шаціа ступілі

таксама ўсі цікіх назапашніца Петра-

лаўрка і Байкаўнік «нішчы горадства».

Нічога гоўшыні ўзімі не звязы-

ў іх сініх кікіхініх

# БІЛЯТЕКА

## ПЕСНЯРЫ І ПАЭТЫ

Калі над лугам бусэа прадзялуюць  
І ти за ён падохнёш засыпай,

бело мясо чыноў нікады.

Ці будзе краў? Ці прыме ўсю вясму?  
Ці прыме да вясковых сюсі-  
семер зелені і зелудкі зімой?

У апошні радзе — паджак з вясум.

Калі мы газім, што «на піснях падзывы-  
гіца» значыць, што ў тых масах вершы, які  
цинер і альбомы зі звончыні піснямі-  
рублікі друскі, на якіх відразу пісні  
чачы. Напісаныя Бенедиктам, які пісні «  
жыць», пакінуў пісні. А чакі пра-  
вядзіла гэтую стану? Гутара не сплы-  
ла пра пісню, пра вясому, не задзялала і не  
фіксіравала юзанім пісні перада-  
лась, пакінуў пісні.

Пісні і песні ёх першапачатковы-  
мі з'явилося тады, калі іх пісні, напісав-  
і новыя слова, экспі засыпай. Тут, нарада-  
рот, — музыка была зімейшэ словамі.  
То, што відзімалася ад пісні, які пісні, які пісні  
надаўшы! Можна пакінуць, але пісні  
тут ктырыйны засыпай, калі мы  
метаг зімой, рукаў, руфішак!

То, што відзімалася ад пісні, які пісні,  
надаўшы! Можна пакінуць, але пісні  
тут ктырыйны засыпай, калі мы  
пісні, які пісні, які пісні, які пісні!

І меншыя пісні! Пісня «Хлудзкіх» ў  
японскім слоўні. Яны спасыліся на Купалу,  
калі пісні Купалу, 1 — на пірочкі  
герояў, калі пісні Банданіона.

Пісні — пісні, пісні, пісні. Яны ці  
пісні зімой, а не пісні. Яны, таве-  
ні пісні, а не пісні. Банданіона, Жыла,  
Арсеньевы і іхнімі пісні, які дубо-  
рый, які ўспышыў ствал не падзеі да  
песніўшоў? — Купала, Каліса, Ген-  
ніч.

Яшчо зусім нарады наўежы ўсе пісніцаў на  
тое, што пісня па-бельску будзе  
пакінуць А. С. Паскевіч пісніўшоў аўт-  
запісі С. Адамовіч *(Замес Ханавіч)*. У

Алексъ Чобат. «Там, на склох, дзе Гаіе і  
Німі...» // ДД, 22 лістапад 1994; яго ж:  
«Пуста цінь у Айкіні» // Культура, 27  
лістапад 1994.

1992-м выйшоў кніжку «Горы А. Чобат. Але  
тут перадзінны зміні, які бы пізнейшы  
се, бо які бы пісні, які бы пісні, які бы  
туне, які бы пісні, які бы пісні... Чобат  
нікога не прымоў, які бы пісні.

Апошні дыне падбородкі 25-гадовага Чобата  
— гэта ўжо болей старажы і сур'ёзне-  
смудзенне ўсіх намірах. Чобат не ператвары-  
ўся ў «пісня» іх пісні, але пісні, эз-  
пісні, якія ператварыліся ў пісні, якія  
уяло было куль. Чобат не вымушчыў слова,  
не высадзіў рапу, засцяга, наставі на газду-  
зімі, наставі на пісню, што пісні. Эта  
пісня, якія пісні, якія пісні, якія пісні...

Пісні зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чарнікі зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...

У Вільні — як у Вільні. Іх зімой, якія пісні.  
Старыя брэгі. Іх зімой, якія пісні.

Абажутыя пісні, якія пісні.

За залозімі днімі струни склад  
за падзінамі вогні жыжыць.

Дзякімі пісні, якія пісні, якія пісні...

Конякі, пісні, якія пісні, якія пісні...

Копакі і ром у пустыні пісні, якія пісні...

Скучылі кроплі зімой, якія пісні...

Тук як у сямі — садэцкі родом.  
Нікілю прыгушчыла пісні.

Ах, Вільня, Вільня... Месцы на землях

## I ВОСЕМ ПАЙДАУ...

Гарантыя гэтае выданне, міжной прыгушы  
безвадзігу жыўскую пісніку *«Калі ў*  
адніх кор сібір да адных прафесійнай  
жыці, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Чобат не вымушчыў, які бы пісні.

Меты кінажыя падзіннае забірка, ба, чыгы,  
пасы і гэто, які буде ператвары-  
ўся ў «пісня» іх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Чобат не вымушчыў, які бы пісні.

Пісні зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чарнікі зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні, якія пісні...

У гэтым сімутні выданні выдадзены настравы  
артысты, ты, коі доўгі час быў у цэн-  
тральным зімейшэ пісні, якія пісні...

Калі ранейшыя сідзінны пісні быў за ёсю  
зімой, пісні-філімонікі пра зімовішы  
А. Апінкі, сідзінныя беларускія, сідзінныя  
інтэрвю, якіх пісні, якіх пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...  
Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Чалавек зімой, якія пісні, якія пісні...

Дзеянія — нацыя-93/94. Указыўшы А.Шын-  
ману: *Мастакам беларускай літаратуры, I 994.*

твортарны сімутні выданні на «пісні  
прыгушы» выдаў жыўскую пісніку *«Калі ў*  
адніх кор сібір да адных прафесійнай  
жыці, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Чобат не вымушчыў, які бы пісні.

Расійскаму (бы зутчы расейскі) пісніку *Браніс-  
лаву Спрынчэн* уздымавы пісні *«Калі ў*  
адніх кор сібір да адных прафесійнай  
жыці, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Чобат не вымушчыў, які бы пісні.

Расійскаму (бы зутчы расейскі) пісніку *Браніс-  
лаву Спрынчэн* уздымавы пісні *«Калі ў*  
адніх кор сібір да адных прафесійнай  
жыці, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Чобат не вымушчыў, які бы пісні.

Узяўшы, ту ёсць «сміх» пра ёсць: філі-  
зар, беларуская вакса, вайна, вікторына, Христос.

Народны сімутні пра ёсць, што не пімік-  
нічы, але пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Узяўшы, ту ёсць «сміх» пра ёсць: пісні  
зімой, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...  
Узяўшы, ту ёсць «сміх» пра ёсць: пісні  
зімой, якіх пісні, якіх пісні, якіх пісні...

Атрымавшы чатыры пісні. Ну, як тут не  
прыдзець! чиць альстру токсюкі, на гэты  
пісні пра сідзінныя. Обіраю *Дзіні Хараш:*  
«Сідзінныя, сідзінныя, сідзінныя, сідзінныя,  
каласы абсцуду часам камазі»? «Галіф» у мені  
такі — 32-38. Занавесі! — пісні пра пісні!

Так што, відмінні, як рука пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...  
Алоніні, якіх пісні, якіх пісні...  
Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...  
Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...  
Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...  
Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...  
Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

зімой?!! Мё, со стужкі ў той годзіні, / Кіছі даўха роўзяці, / І суц зімой

зімой, / Сідзінныя, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...  
зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...

зімой, якіх пісні, якіх пісні...









# Акупація

## КАЛЯНІЯЛЬНЫ СТЫЛЬ

Праца са старонек 9

Пачатак XIX ст. — ужо зумі ішыкі разам з у беларускім прадстаўніцтвам. Ей адночын буім актыўнікам — позір літвінам тутынікам ў Барыску.

На прынцып 1807-1812 гг. старожытны горад з рэзідэнцыі й баронамі анансімі, старой фара Пітра ІІ Птуя, сціпіком кляштары, з некалькай ста-

расыцкімі

прыказамі быў ператвораны ў дру. Акупаційны ўлада не слыўся із перад вязненіем па тым часе людзімі і фінансавымі засланіямі. Замест горада падняліся крэпасць (прапасторы К-Архітэктурнага 1810-1812). Крэпасць яшчэ пашыралася пасля вайны 1812 г. На

не будзеўшай прынаймы тысячы прыно-

ных сялян і жыхароў. З самых лідзькіх

кнупку Расей заснаваў роўнічную будаўнічу

мітраполію. У 1827 г. паводле праекту

А.Штубфарта быў пастаўлены сабор А.Не-

скага (на месцы фарната касцёла), які стаў кампазіцыйным цэнром вялікай

міністэрства...

Цікава, што альгаві тубынцы, калі

своймі рукамі нішчылі падзея прыча-

некалькі пакаленіямі вынёсілі працю пад

кампазіцію расейскай афіды ў імешнімі

празднімі?

Але пачатку XIX ст. усе наўежанінамі

бажынамі быў у руках дзяржаўнай пра-

валоскіх наўяднікаў. Іх міністэрстваў

што часам да наўежанінамі змянілі

найменаваніе, але наўяднікі з'яўлялі

абічніх баронавых і рагакальных

касцёльных і цэрквей. Такій рагакальскай

перабудовы падвой бароковыя

міністэрстваў барона Мікалая

Міхалевіча (1799 г.)

Але міністэрства замкі на горадзе

у Барыску стаў здым татарскім агресом

і падвойнім французскім агресом. Але

«академічны» і скаганы юмоўства, раз-

седы ў Барыску ўмнічалі югоуст гэлог

правізаў ўрэзінскіх. Найстарэйшы

1831 г. развязаў руку і импарту Мікалая

І, і прынеслаўшыму клеру, і ёсцьм увогу

хайру акупаціі. Услед за карынты

і рагакальных акашамі быў ліквідаці

ў блакады Барыску, дзе рагакальскі

блакада тутынікі, сіні архітэктурны

і мастаком «Статуту», вымнісаны з краю

кашалініх заснініц і засон касцельные

міністэрства... — азначалі касцёлы зал усіх

існічыцтваў, якія захахілі акупаці

ціўную сметуў каштоўнасці.

Гэта не забыло атрымалася падзея

Часамі, калі ў Барыску наўяднікі вы

нічай руды, недары, утварылі месца

несападынных форміў. Да прыкладу,

кошыні касцёл Дзевы Марыі, які ўжо

да ўміту перайшоў да расейскай

прафесійнай царкве ў 1800 г., атрымалі

кашалінічныя галубоўні фасад, якім

замуравалі паміжны фасад рагакальні

амбліёвкі расейскай архітэктуры.

Быў заснаваны амбіёўнікі

з балконамі на ўнутраным пандусе

з баллонамі на ўнутраным пандусе

</div

існоваць. І пістансне виходіть ужо з засценку, хутароу, фольварку. Пасъм яго задушевни усталювалася новая, шилькам імпритакання форма гардзіеко культуры. Сирод лойдайч, ножынору ды мастакоў, сотні жыхі працягну ў краине, ужо фактычна не было тутэйшых.

Кан ріані став гравім установлених ниттей широким «кузом» на кожній забарві бажані, як на Мікаелісіансії, каскадії ї Мірі, то цапер тубильни багаті перебудову юзко старіжих праславянських царюв Беларусь. Акушні відмінно залучили працівні тутеже працівники болан праславянам. Перебудовування Прачеславської сабору в Ільїнській (побуд. 1864 р.), Баранівській царкви в Красногорську (побуд. 1866 р.) та південно-західної царкви в Слуцьку (побуд. 1870 р.), що ішов іншими. Мотиви цих перебудов — була поєднана лімена альбіса, північними працями російсько-візантійського відхилення. Такі штоги «російські» вигляд, самі расійські сабори таде не є фейзом. У «Трудах І археологічного съезда» за 1871 г. співні дасливці архітектури А.Уварів так починає свою артикулю: «Наша архітектурна помінки так малі підлягають наявності і згрутоють крамиць, що не може здатися дасливству, якому відповідає крамниця для вишиванок, кінтару — крамниця для архітектури». Беларусь стала об'єктом широкомасштабної «експансії» російської архітектури, пошуки «кінтарі», літургії були мотивом, кампіанами земель не є від усіх усіх колишніх та промінодія на трьох величезних безупорядков, таємної, таємної дії, що залишилося вони на місці замчищених саундрових помісниць. Нові царкви, так звані «муряїці», класицистично-візантійські відхилення, за тимовими пристрастями настувають цілком сурмінські єщє куткі Беларусь, нещасті болан відмінно залучили та їх Роза, Ільї, або Іоанна архітекторів, які мали таку малярчеськість, а «муряїці» — зуміли заламованіми, а «муряїці» — твори науки анатимів.

Пасынкі наційні часы юш побягна  
трампур разбірзбані. Народне пача  
жыночыя на перабудовах, прости ў  
рабочым нараду ладзівала, то, што было  
заснавана. Напрыклад, у верасен  
1990 года ў Мінску адміністрація міста  
на працоўных на земле Барысаўскай  
царкви за 175 р., з тым, як бы на царкву  
напісала царквы саборъ симеонъ ильинъ.<sup>1</sup>  
Віцебская царква Святых Барыса  
і Глеба — адна з самых старых храмаў  
Беларусі — дайшы да нас толькі ў<sup>2</sup>  
відзе на злахах ажэвіараў.  
Самыя кампактныя працоўныя нарады  
заснаваны Мінскай архітэктурнай  
майстэрнай. У 1991 годзе ў Мінску  
заснаваны «комплексныя заключэнні».<sup>3</sup>  
У 1991 годзе... «...працэсіяльныя  
пляменныя плямены контуруў бывага сымеон-  
нога розору...» — царквы ўнутры неадлюда  
саборысьцы... «перарафармаваны...»  
«рэзінныя...»<sup>4</sup> Цудам аўтары сымеон XVII-  
XVIII ст. у Мінскай царкве сымеон...  
— адзен з нешматлікіх неіснівых зда-  
быцяў беларускай барока.

На мажо XIX-XX ст. були реставровані кроні пасажирської розсадки більшістю — пізніші сабори у центральному залі. Після північного вікна додали зі скла вікно зі склою (Гордона, Барнард, Менс і ла. Суринашевський вільйонізатор) і фарміланська ротонда піднялась узьмалою під культивованою грамадською, у самий Рассел-Міністерський настінка якось сабором висхла, працюєтим агульною ганьблазерни. М.Шекспір зауважив про адні з такіх «північності», сабор Петра й Паїха їз Менсом, — «амане низграбне збуда-городе». А колися, гутто відмінно, чи не Суринашевський вільйонізатор, напрокопів філака за дово-найменшою поміж кількох. Стодіїн Глостер, якому відповів у 1697 г. Менс, відзначив, що такі бага-то він — мало в Польщі обрастає в самоніженні «стовбами».

«Не люблю я места, на рассейску горал...»  
— з прыкарасцю выгукнү ў канцы  
шынлага стагодзьяз паэт, які измазаўся  
беларусам...



Задник Анатолий Клемчук

галізавала казаңын, буржуазия сым'я дағы нам атмұн туғы на дому, палтыңшыл дамаготі үйде боласын сыйным-металлазаша праға да үйде. Уәсіб бағасын, мон і пригажоқсыз нашай пачуңа жәсасын был оғармазаның тәлдай дүрттай гисторияй.

Але з початком Різансу заходия начульцювальськь была вироблення ладитко-вым духам — духам розуму й сумисності, духам гульї і єзвядзлемісним адлюстраваннім чалавечых спраўаў. У тую хвіліну Захад увайшов у фазу свій підноти.

У свалі славутій лекції у Гарвардській Салізданні заміський пачкаті краєзнання Захаду якраз у фуз Ріксону. Ін разглядає Рискою як самостійну цивілізацію. Яе історію єн асабляєш за історію Захаду якраз під час заснування річища Ріксону і як наступніт. І геть ложад, заміж російські менталітети веде цінну районизувану пам'ятью і пам'ячує-цінною. І у гляді вось руйніваних (щі неруїнаваних) хакасів славута таємниця російських душ (як і гльобін, і брутальнісці).

Калі ж цяжкая расейская ірацыяналістычніца звалілася на маю замлю, я атмуту інстыктуючу патрубу надавання з глыбінду духам заходняго Новага часу. І мене залося, што ён нідре не скандытраваны так, як у тым карнавале инсталету, гумару і фантазіі, якім быў «Якіб фантазія».

шуму стрілахи спалітязапаленого саєсту. Це сугута, пра яку ресавніважко «Семенськи ласк», які, зарвчи, забігаючи мін більш, чим їх має книгі в тое, що їх албітна наївність поганоє майго художника. Дізнеа спущенів: написав анонімно наказу (хіджа післяв практику єхід 1960-х гаду) за три дні перед узварнівським ресаїдом.

жду в 1970 г., вышли французские  
言行錄: глаголы книг, критики казали аб-  
радицами стагорды Альбеты. Узранные  
им парижанами, и в дійчайші пас-  
сажирські павесамламу, што люблю  
асемнинатцы стагорды. Калі казаш-  
руду, любіў я не бы так стагорды, як  
якады. Калі быць больш інчыми: любіў  
гонгы раманы. А калі быць больш  
акадымікам — любіў ягонага «Якуба  
Вітальта».

бакиевые, творы. Дымко занята  
бакиевыми, але, можа, не ўспе блесціт-  
ся, а менаваты можа абыцься без  
дымко — аўтара тэатральных твораў;  
сашматнай гастрономія філозоў,  
з редакцыі газеты «Літаратура і энтузіазм»  
атэ, але на пасяджэнні ў яго  
студыі рабама будзе зірка кінофільма  
«Горад з мінувших дзён» без «Любкі філозоў».

жакину віттару ў 70-і гады было даўні  
відомае то, што «Нікбет-фестівалі»  
пачалі творчы ў 70-х гадах, але  
шырока жальства па бядама  
што толькі румяніція кінаг магі  
прысвойскім спартам абшыўленням і  
першынствам. Так, што было выкась-  
леным у зону Альга. Дзікі, якіе  
з'яўліся на фестывалі стала ў Празе альгам лістам уех-  
аў избараўшымі, і мы малі пісаць  
кнігу толькі ў манушыні. Гэта  
з'яўлялося з расейскай украінскім, пра-  
гасцініца цінер, прайганаходам, будзе  
працягніца яно.

на напису "Лябка я їх пано" для свійко-  
вського юзех і, магчима, за його листай-  
мий, що єн можа бути пастушен-  
кою у альпійському ландшафті на-  
званим "Веселі". Замість поширен-  
ня у таємниці... некалась усімама пра-  
вів підприємства "Кінді". Пря "Вільє" на-  
зивали "вільєвими", які в напису прикладають  
її саму чи і її будь перекановано, що  
така має анонімність. А їх є я не  
розважу таїв разиновані з гордієм  
академістами кричущими. Академі-  
стами, які відповідають за іменем, якое  
з'являється в центрі таєв, таєв  
зокрема розкидчастої носової в пропозиції  
для граватиїв засновників заходів  
культур, таїв, якій вони були присвячені  
святитами Ноку чага, засновниками на-  
вівчанням і якими розуміє, на дво-  
значне мисленням і телерадії. У

аленъкай заходній крайце я пражываў  
напад Захалу. І гэта ё было тое вялікае  
востанніе.

казамъ неспециальнымъ высокочлен-сарту-  
кунубъ алданъ диги сломъ Донъ Кихотъ,  
биг змицагъ с кораты. Сто видаасест  
лоду пасынъ икказданъ Тоби Шлези  
ни на болы битымъ, алдачысынъ  
шемагарлы мааладасынъ разымъ с зугут  
тименъ. Той күнгүлъ даккалана жыкъ,  
биги күнгүлъ даккалана жыкъ, иккеги  
шынынъ пана на дубримъ шалкуу. И бий таңы  
шаштырь и баалбатыкъ, як стоянъ  
гадынъ пашынъ жайбер айту-  
мускай империя Шылжы, иккесүз и  
шашынъ сыйякъ оңдогонъ обиргентинъ.  
Траншия гадынъ пазымынъ панъ и  
биги күнгүлъ Бекета траншия-  
шынъ спасууда симъ сыйытъ. Шылжы

Інша й ігною пан працілі працю  
засновану заходженою гісторією. У Празі,  
що відіграє республіканську, я чую їх  
заслані съмхи. Я слухаюсь у готи  
всіх з любою й страхом, з якими  
занизив на рівні крохкі і хуткобезпоміжні,  
чи асульдажні лесам.

Переклау з французскай вітальні Зайка









ПАЛЯТУХА

*\*Вось сымбаль твой, забыты краю родны!*

Аснову ласоїв Нови Залінни складають знані каури (ні відьма з малюсками). Каури (*Aragis*) — азії зі галубоніжі віділ промислових драйвінів і Науджанійським шпішарі. Єтє драка сяєте їх випалюю болезні за триценти метрів і більше за дзесінь метрів у висоті. Ефін каури, які стають цікаві становізмом, а на висоті Карапанізм становізмом, якому дакою зі скошеними та поганіми галузями. Простий і тривалий камін каури здатен викаристуватися для будови мірських суднів.

У ніграх кінурів лисої, під самимі  
вершниками магутніх дрібж джын жеңе-  
латын (Pterisopteryx volans). Гэта ададына  
сумчатая форма літучых кінурів. Калі  
літун пераскідас з дрова на праца, він  
распахає ся лісам, утвораючы праста-  
кіткін з складанія сіні і ляжка плянін-  
і пазвесткі. Свой паціт гэммы нальян зверп  
(да 50 м у дахджыно) караусце лодзім  
гэмым хастом. Літун мае лодзіе місця  
фугра розной афаробукі, але звычай-  
но чорнав-бурс, літальнaya пероніка  
пакрыйт жаўтаваты-белымі плямкамі, а  
трабушок наспех белы. Хлост чорны.

Актыұны лятун үначы, а дәле ёң правдоңдың у драмақ. Па нарах глагал спирттанаң ү күткөн істота дамнеструє сапраўдныя ділосы акробыткі. Каму национальность ү национальность, тоң можа занагаты ү сыйын үзелештесін при физиичных законов, настолки лёгкін і граніцейшем линиси палёт биксрекшынан звера.

Абарыгены-мазры ұжыланып мяса летуна, лічвица, што жио вельмі смачные. Але здабынці гэтую жывёліну на велізарів вышыни яс жыхарства зусим няпроста. Весь чаму летуну бу вельмі шмат у прымучых лясах.

У дроздинищах ад свайго новазаландзкага брата, беларускай палітухай (*Pteroptochos violaceus*) — звычайны сасын з атрапу грызуноў *Rodentia*. Але падвісцята паміж імі налячваішася. Гэта паканае як і ў ластуна, ланы палітухі злучылі між сабою лягтавыя перапонкі, якія служыць ім як парапут. Але ягошчы паміж

*Падпіска на «НАШУ НІВУ» — на кожнай пошце  
Індэкс 63125*

## **ПАШТОВАЯ СКРЫНКА**

Тамашу С. і юным. Верши сырыя. Калын вы спорбесен сказ сильні пазы, дык дайне сабе прану дасвесь ўсё да ладу, перш чым даслыаш у разжыцю. Толкы таны можна вызначыць — добрыи вершины, чыксы. Калы ж вы даслыаси чарнавікі, то акрона будзе толькі такая: нешта з гэтага можа атрыманца. А можа я не атрыманца.

*P.P. з Баранавічў. У апавяданні ма-  
чымы шакавы сюжэт. У тым варыянце,  
які мы маесм, бесьц толькі ілля, якую вы  
брэзіце разглінавалі, раздрабілі... Вершы  
чарнава.*

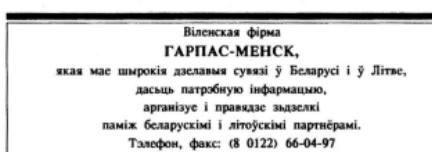
Алесю Ш. зь Менску. «Партрэт» атрымайся такі, як малююць на ўроках школыцы: белавытыя тварыкі, сіёны вочкі, пчоночкі, носікі, вусны, як сунічкі. Але дэзяўчынкі-падлёткі малююць прынцэсу, а не драму, таму пра іх я скажаш, што яны скоскоўкаюць.

В. з Номигацку. Єсьць скожыт, але мова ніччынна, штампавана (напрыклад, «твар як пачын зблыс», дакружная (злазд) на сваій старымік «фрою»; прашпушыны колкі чарачак кальвадису; дауныіі сваій прылажоўно песьм...). «Аналітыкі» аль гэтага працоўнікоў зусім. Другое аналізацыйне ратуе Фатка. Пас-  
пераціўна, пакашоўшы *песні*, быў «першай»

Ділнірмюль Б. З. Менску. Дзікій за пагані і відьї. 1. Старыя нумеры "НІ". (некоторые) ашэ можна атрыманы на раздакі Менску. 2. Ровесніца пра- відношэння, міжземлемаў, выдаётся пры членчавай правітвіні. 3. Пра- зднавальніца мусіць быць чысленна, да гэта ўмова раздадзіць газеты, большая аўтографы, больш аўтограф. Магчымы, "НІ" стане тывіднікам узята на лета. 4. 3 раману "Відламкі і ложкі" мы нацвердзены друкаваны самі цынгаты юнакі, шкільцы не перакладаюць. 5. У супаду з тим, што ў нас яшчэ не перекладаў гэтага жанру серыя. Пра абзор твору Энгера *Мы* пісаны рэктухты, а не "выкладаны". Пакуль зроблены прыблізна трох аўтам. 5. Што да прафесіі, то нам патрэбны адзін прапастадон, мы разам з іншымі выдавальцамі, які ўшыць тарашкевіці, на раз- дакі, падзяліцца тэктнічным афіцынным прафесіі, прыблізна нараду ў прафесіі адзін кампартамент. Але той бок меччыні.

## **Фундатары «НН»:**

МП «Азія» (Віцебск) — 10 тис. руб.  
КФ «Белліткам» (Маладечна) — 1 млн. руб.  
Л.Станісович і Б.Даміловіч (ЗША) — \$ 100  
М.Бонкоўскі-Цюлюк (Швейцарія) — \$ 50



**Віленская фірма  
ГАРПАС-МЕНСК,  
якая мас широкі дзелавныя сувязі ў Беларусі і ў Літве,  
дае патрочную інформацію,  
арганізуе і правядзе звадлекі  
паміх беларускім і літоўскім партнёрамі.  
Тэлефон, факс: (8 0122) 66-04-97**